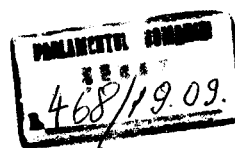

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1642
08092016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege privind Statutul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat PNL Răzvan Mironescu împreună cu un grup de parlamentari PNL, independenți (Plx. 176/2016, Bp. 376/2016).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare crearea unui nou cadru normativ de organizare și funcționare a *Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor*¹ (ANPC), ca autoritate administrativă autonomă de specialitate, cu personalitate juridică, independentă, condusă de un Consiliu desemnat de Parlament, precum și adoptarea unui statut propriu.

De asemenea, conform proiectului de lege:

- președintele ANPC va avea calitatea de ordonator secundar de credite;

¹ În prezent, ANPC se află în subordinea Guvernului, în coordonarea ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, cu finanțare integrală de la bugetul de stat (*Anexa nr.2, punctul III din HG nr.957/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri*).

- finanțarea ANPC se va asigura de la bugetul de stat și din venituri proprii;
- conducerea ANPC va fi asigurată de un organ colegial, denumit "*Consiliul ANPC*", format din 7 membri: un președinte cu rang de ministru, 2 vicepreședinți cu rang de secretar de stat și 4 consilieri specializați în domeniul protecției consumatorilor, de asemenea cu rang de secretar de stat;
- asimilarea funcției publice de conducere de comisar-șef, din punct de vedere salarial cu funcția publică de conducere de director cu rang de sub-secretar de stat;
- se reglementează funcția publică de specialitate pentru ANPC de inspector în domeniul protecției consumatorilor;
- se stabilește acordarea unei indemnizații de performanță, din veniturile proprii, pentru personalul ANPC.

II. Observații

A. Observații generale

1. Potrivit *Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene*² (TFUE), promovarea intereselor consumatorilor și asigurarea unui nivel ridicat de protecție a acestora reprezintă un obiectiv general al Uniunii Europene. La nivel național, îndeplinirea acestor obiective sunt în responsabilitatea ANPC, în calitate sa de instituție competentă în domeniul protecției consumatorilor din România.

România, ca stat membru al Uniunii Europene (UE), depune eforturi susținute de aliniere a reglementării pieței interne cu cea comunitară, atât prin transpunerea în legislația națională a actelor normative ale UE, cât și prin identificarea unei soluții de funcționare adaptată specificului pieței din România.

Menționăm faptul că, în majoritatea statelor membre ale UE, protecția consumatorilor aparține puterii executive, fiind un domeniu ce presupune punerea în executare a legilor prin supravegherea și controlul pieței produselor și serviciilor.

² Articolul nr.169 (ex-articolul 153 TCE) - Protecția Consumatorilor

Intervenția puterii executive în procesul de protecție a consumatorilor se concretizează în asigurarea unei legislații care să răspundă corespunzător necesităților generate de asigurarea protecției consumatorilor.

Cercetarea permanentă a piețelor de către puterea executivă și dorința de a asigura securitatea produselor reprezintă o succesiune de intervenții ce au generat crearea unui dispozitiv juridic și administrativ complex, în constantă evoluție, fundamentat pe progresele industriale și comerciale.

2. Precizăm că, în prezent, potrivit prevederilor *Hotărârii Guvernului nr.700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare*, ANPC este instituție publică și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, finanțarea realizându-se integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri.

În contextul celor precizate, referitor la organizarea și finanțarea ANPC, considerăm că, la elaborarea inițiativei legislative, nu s-a urmărit integrarea prevederilor acesteia în cadrul legislativ creat de *HG nr.700/2012*, ceea ce duce la dispoziții contrare și instituirea aceluiași reglementări în două acte normative.

3. Preluarea anumitor prevederi privind sancționarea încălcării legislației în domeniul concurenței în textul prezentului proiect de lege poate genera distorsiuni semnificative ale concurenței. Fundamentarea amenzii, în cazul încălcării legislației în domeniul concurenței, ca procent din cifra de afaceri este justificată de adaptarea sancțiunii la amploarea impactului faptei anticoncurențiale săvârșite, în vederea asigurării caracterului preventiv, corectiv și disuasiv al unei astfel de măsuri.

De exemplu, în cazul unui cartel, o companie de dimensiune mai mare va trebui să plătească o amendă cu valoare absolută mai mare decât o companie de dimensiune mai mică, deoarece dimensiunea este strâns legată de impactul economic al participării la respectivul cartel (privind din perspectiva supra-câștigurilor, cu cât vânzările sunt mai mari, cu atât supra-câștigurile totale rezultate din înțelegerea anticoncurențială vor fi mai mari, caeteris paribus, deci, pentru a-și atinge obiectivele, sancțiunea ar trebui să aibă, în valori absolute, un nivel mai ridicat).

Considerăm că un astfel de raționament nu se justifică a fi preluat în domeniul protecției consumatorului. Un astfel de raționament nu doar că nu respectă principiul proporționalității, dar generează distorsiuni concurențiale, punând într-o poziție dezavantajoasă companiile mari față de companiile mai mici care au săvârșit fapte cu impact similar.

4. Considerăm că aplicarea prevederilor inițiativei legislative conduce la un impact suplimentar asupra cheltuielilor totale și de personal ale bugetului general consolidat pentru care trebuie identificate sursele de acoperire.

În acest sens, menționăm că, potrivit prevederilor *Legii nr. 500/2002* și ale *Legii responsabilității fiscal-bugetare, nr. 69/2010, republicată, cu modificările ulterioare*, în situația inițierii unor măsuri care conduc la majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația întocmirii fișei financiare, în care să fie prezentat atât impactul determinat de aplicarea acestor măsuri asupra veniturilor și cheltuielilor bugetare, cât și măsurile propuse în vederea compensării majorării cheltuielilor bugetare, astfel încât să nu fie afectat deficitul bugetar.

B. Observații pe text

1. Semnalăm faptul că, deși din instrumentul de prezentare și motivare, din titlul proiectului de lege și din **art. 39**, rezultă că se intenționează reorganizarea autorității, din **art. 1** se deduce că, de fapt, este vorba despre înființarea unei noi instituții autonome.

În acest context, apreciem că atât motivarea soluțiilor propuse, cât și titlul și textele proiectului ar fi trebuit să redea clar intenția de reglementare. Drept urmare, acestea trebuiau să facă referire la înființarea autorității ca instituție autonomă, urmând să se reglementeze și ce consecințe are această soluție juridică asupra autorității existente în prezent și, prin urmare, să se specifice ce se întâmplă cu personalul și patrimoniul acesteia.

2. La **art. 6 alin. (4)** ar fi trebuit clarificat ce presupune sintagma „*independență reală*”, respectiv expresia „*înaltă reputație profesională și probitate civică*”, astfel încât intenția de reglementare să fie clară și previzibilă, în acord cu exigențele art. 1 alin. (5) din *Constituție României, republicată*.

Observația este valabilă și cu privire la sintagmele: „*înaltă competență profesională în domeniul protecției consumatorilor*” de la **lit. e) a alin. (5)**, „*bună reputație*” – **lit. f) a alin. (5)**, „*nu este incapabilă*” – **lit. g) a alin. (5)**, „*încălcarea gravă a prezentei legi*” – **lit. f) a alin. (9)**.

Totodată, în ceea ce privește **lit. g) a alin. (5)**, era necesar să se analizeze dacă nu ar trebui să se aibă în vedere ipoteza condamnării definitive și care sunt considerentele pentru care au fost nominalizate expres infracțiuni de o anumită natură.

De asemenea, **art.6 alin. (12)** face trimitere chiar la **alin. (12)**, ceea ce impune analizarea textului și corectarea, în funcție de intenție. De altfel, textul ar fi trebuit reanalizat și reformulat, având în vedere că în situația certitudinii existenței cazurilor de incompatibilitate/impedimentelor avute în vedere de text, trebuie să intervină încetarea mandatului și nu suspendarea acestuia.

Tot în acest sens, la **lit. e) a alin. (9)** se face trimitere la **alin. (13)**, deși **art. 6** are doar 12 alineate, fiind necesar să se facă trimitere la textul corect.

3. Considerăm că ar fi fost necesară clarificarea modului în care s-ar realiza efectiv legătura ierarhic funcțională, precum și procesul decizional și transpunerea acestuia. Astfel, la **art. 6 alin. (1)** din proiectul de lege se prevede că „*ANPC este condusă de un organ colegial, denumit – Consiliul ANPC format din 7 membri: un președinte, 2 vicepreședinți și 4 consilieri specializați în domeniul protecției consumatorilor*”, Consiliu care „*își desfășoară activitatea, deliberază și ia decizii în plen*”. Potrivit acestor norme propuse, președintele ar fi al Consiliului, ca organ colegial, însă ulterior, pe parcursul proiectului de lege calitatea de președinte al Consiliului este identificată cu funcția de președinte al ANPC, fără să existe vreo normă expresă în acest sens, ci doar norme care fac referire direct la președintele ANPC. De asemenea, la **art. 13 alin. (5)** din proiectul de lege, sunt reglementate și norme care stabilesc faptul că „*în exercitarea atribuțiilor sale, președintele ANPC emite ordine și instrucțiuni*”, fiind pierdută legătura cu calitatea de membru – președinte al Consiliului, precum și modalitatea acestui Consiliu de desfășurare a activității.

De altfel, confuzia este argumentată în măsura în care proiectul, pe lângă procesul decizional neclar al Consiliului și interferența cu procesul decizional al președintelui acestui Consiliu, mai face referire expresă și la modalitatea de desfășurare a activității de către întregul ANPC, fiind

precizat, în mod expres, în **art. 27 alin. (1)** că „ANPC adoptă regulamente și instrucțiuni, emite ordine, ia decizii și formulează avize, face recomandări și elaborează rapoarte în aplicarea prevederilor prezentei legi”.

Rațiunea pentru care atragem atenția asupra acestor norme propuse este izvorâtă din faptul că pentru nașterea și derularea unor raporturi de serviciu ale unor funcționari publici este nevoie de un subiect individual care să poată emite acte administrative de personal. Singura normă referitoare la relațiile cu personalul este cea din teza a doua **art. 11 alin. (1)** din proiect, potrivit căreia „El (respectiv, președintele ANPC) exercită prerogative disciplinare asupra întregului personal al ANPC”, normă care este deficitară, pe de o parte, prin modalitatea de construcție, iar, pe de altă parte, prin raportarea la neclaritatea rezultată din caracterul dual al calității/funcției de președinte a Consiliului ANPC/președinte al ANPC.

Totodată, considerăm că proiectul de lege ar fi trebuit să aibă în vedere inclusiv stabilirea clară a continuității conducerii, precum și a modului în care se realizează reprezentarea instituțională, transferul competențelor, delegarea atribuțiilor și/sau a dreptului de semnătură.

4. La **art. 7** referitor la vacanța funcției de președinte al ANPC și la asigurarea interimatului de către „*acel membru al Consiliului ANPC, care are cea mai mare vechime în funcția de vicepreședinte al ANPC*”, era necesar să se aibă în vedere situația în care ambii vicepreședinți au aceeași vechime în muncă.

5. În ceea ce privește **art. 8**, referitor la jurământul care trebuie depus înainte de începerea exercitării funcției, era necesar să se aibă în vedere și ipoteza în care există și persoane care depun jurământul dar nu sunt de religie creștină.

6. Cu privire la **art. 10**, referitor la desfășurarea activității ANPC, semnalăm că la **alin. (2) lit. a)** ar fi trebuit să se precizeze cine formulează punctele de vedere, la **lit. b)** cine propune spre adoptare, iar la **alin. (3)** ce se are în vedere prin sintagma „*formațiuni deliberative*”.

7. La **art. 11** se precizează că „*președintele ANPC angajează patrimonial*”, astfel că norma nu este clară în privința înțelesului expresiei.

8. În vederea stabilirii regimului juridic aplicabil ar fi fost necesară, eventual, stabilirea expresă a categoriilor de personal care ar urma să-și desfășoare activitatea în cadrul ANPC. Precizăm că din textul inițiativei legislative nu rezultă cu exactitate care sunt categoriile de personal care își desfășoară activitatea în cadrul ANPC.

Astfel, potrivit art. **12 alin. (2)** din proiectul de lege, aparatul propriu este format din „*inspectorii din cadrul structurilor ANPC și alte categorii de personal*”, fără a fi individualizate aceste „*categorii de personal*”.

De altfel nici normele referitoare la „*inspectorii din cadrul ANPC*” nu sunt reglementate în mod clar și unitar, astfel încât să poată fi asigurată predictibilitatea și previzibilitatea lor în procesul de aplicare. Astfel, conform art. 12 alin. (3) a proiectului de lege „funcția publică de specialitate pentru ANPC este cea de inspector în domeniul protecției consumatorului”, iar potrivit art. **18 alin. (1)** din proiectul de lege, „*ANPC are personal specializat pentru supraveghere și control, având calitatea de funcționar public, numit în funcții publice specifice*”.

Prin raportare la prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizăm că sintagma reglementată este cea de „*funcții publice specifice*”³, noțiunea de „*funcție publică de specialitate*”, utilizată în cadrul proiectului de lege, nefiind reglementată în cadrul general în materie.

Instituirea unei funcții publice specifice ar fi trebuit corelată cu existența atribuțiilor și responsabilităților specifice care urmează să fie îndeplinite prin această funcție, precum și cu existența practică și a altor tipuri de atribuții (exercitate fie de către funcționari publici care ocupă funcții publice generale, fie de către personal contractual), context din care rezultă, pe de o parte, că se impunea stabilirea mai multor categorii de personal, iar, pe de altă parte, că ar fi fost necesară o delimitare între funcțiile publice generale și cele specifice. Având în vedere rațiunea reglementării unei funcții publice specifice trebuia luat în considerare și faptul că respectivele atribuții nu pot fi exercitate decât de către persoanele care ocupă funcții publice specifice de inspector în domeniul protecției consumatorilor.

Totodată, cu privire la dispozițiile cuprinse la art. **12 alin. (2)** din proiect, potrivit căroră „*Nomenclatorul de funcții al aparatului propriu,*

³ Definită la art. 7 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 ca fiind „*ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, stabilite în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice*”.

cuprinzând inspectorii din cadrul structurilor ANPC și alte categorii de personal, condițiile de încadrarea pe funcții, de promovare în grad și de stimulare, precum și atribuțiile fiecărei funcții se stabilesc prin regulament aprobat de ANPC, cu respectarea reglementărilor privind funcția publică și funcționarii publici și a reglementărilor privind salarizarea personalului contractual din sectorul bugetar”, precizăm că, pentru funcționarii publici, actele normative în materie în vigoare reglementează modalitatea de dezvoltare a carierei acestora. Stabilirea unei funcții ca funcție publică specifică nu atrage după sine și stabilirea unor norme distincte în ceea ce privește cariera, acestea fiind cuprinse în normele generale aplicabile funcționarilor publici.

De asemenea, „*atribuțiile funcțiilor*” se regăsesc în fișele de post, iar întocmirea fișelor de post, în ceea ce privește funcționarii publici, trebuie realizate cu respectarea limitelor de competență stabilite de legislația în materie (*Hotărârea Guvernului nr. 611/2008 pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare*).

9. Potrivit prevederilor **art. 13 alin. (2)** din proiectul de lege, „*președintele ANPC are calitatea de ordonator secundar de credite*”, iar potrivit prevederilor **art. 17 alin. (3)** „*comisarii-șefi au calitatea de ordonatori terțiari de credite*”.

Având în vedere că la **art. 1** din proiectul de lege se stabilește că ANPC este autoritate administrativă autonomă de specialitate, independentă și ținând cont de prevederile art. 20 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căroră „*Ordonatorii principali de credite sunt miniștrii, conducătorii celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, conducătorii altor autorități publice și conducătorii instituțiilor publice autonome*”, iar „*Conducătorii instituțiilor publice cu personalitate juridică din subordinea/coordonarea ordonatorilor principali de credite sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz*”, considerăm că președintele ANPC are calitatea de ordonator principal de credite.

10. În ceea ce privește textul propus la **art. 14**, constatăm că acesta nu se integrează armonios în structura actului normativ, fapt ce contravine art. 35 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru*

*elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*⁴.

11. La **art. 17 alin. (5)** era necesară înlocuirea sintagmei "*instituții publice fără personalitate juridică*" cu sintagma "*structuri fără personalitate juridică*", având în vedere că, potrivit *Legii nr. 500/2002*, instituțiile publice sunt instituții cu personalitate juridică.

12. Dat fiind faptul că textul propus la **art. 18 alin. (3)** prevede, cu caracter declaratoriu, că „*personalul ANPC beneficiază de protecția legii și este apărat de orice ingerință sau amestec în activitatea sa, de natură să îi influențeze libertatea de apreciere, de execuție, de decizie sau de control*”, fără, însă, a se reglementa un mecanism eficient care să asigure garantarea principiilor enunțate mai sus, norma nu respectă cerințele prevăzute art. 8 alin. (1) și (2) din *Legea nr. 24/2000*. Or, în aceste condiții, cerințele impuse sunt descriptive, menite doar să nareze respectivele exigențe, fără, însă, să impună/să interzică o anumită conduită și să atragă eventuale sancțiuni, în caz de nerespectare a unei dispoziții legale.

13. Referitor la textul propus la **art. 20**, constatăm că norma nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate, întrucât nu se indică cum se constată vinovăția, de către cine și nici care este forma de vinovăție a operatorului care urmează a fi avută în vedere la suportarea cheltuielilor.

14. În ceea ce privește textul propus la **art. 22 alin. (2)**, menționăm că acesta aduce atingere art. 136 alin. (4) din *Constituția României, republicată*. Precizăm că, așa cum reiese din textul constituțional menționat, „*În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică*”.

În acest context, subliniem faptul că art. 867 din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*, prevede că „*Dreptul de administrare se constituie prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean sau, după caz, a consiliului*

⁴ Pentru asigurarea unei succesiuni logice a soluțiilor legislative preconizate și realizarea unei armonii interioare a actului normativ redactarea textului proiectului trebuie precedată de întocmirea unui plan de grupare a ideilor în funcție de conexiunile și de raportul firesc dintre ele, în cadrul concepției generale a reglementării

local". Prin urmare, constituirea dreptului de administrare implică o apreciere din partea Guvernului/autorității publice locale în privința beneficiarului prerogativelor de a exercita un drept real asupra unui bun din domeniul public, inclusiv dreptul de administrare.

Totodată, raportat la textele propuse la **art. 22 alin. (1) și (2)**, constatăm că nu este clar regimul de finanțare al ANPC, în sensul că nu se pot determina veniturile proprii ale acestei instituții, în condițiile în care *„sumele reprezentând amenzi sau alte sancțiuni aplicate de ANPC se fac venit la bugetul de stat”*.

În ceea ce privește **alin. (4)-(7) ale art. 22**, care prevăd că sumele necesare asistenței juridice pentru membrii Consiliului ANPC se asigură de la bugetul de stat, precizăm că se impunea justificarea acestui tratament diferențiat pentru această categorie de personal, pentru a nu se crea premisele încălcării art. 16 din Constituție.

15. Referitor la textul propus la **art. 23**, învederăm că se impunea circumstanțierea destinației veniturilor la domeniul de activitate al ANPC, în caz contrar norma fiind generală și vagă.

Totodată, precizăm că, potrivit prevederilor alin. (1) al art.62 din *Legea nr.500/2002, "Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale instituțiilor publice se asigură astfel:*

a) integral din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral, din veniturile proprii".

16. La **art. 24 alin. (1) lit. e)**, proiectul include *„procedura insolvenței persoanelor fizice”* în categoria obiectivelor urmărite de instituția care gestionează domeniul protecției consumatorilor, reorganizată potrivit proiectului.

De asemenea, la **art. 25. alin.(1) lit. k)**, se prevede în categoria competențelor instituției atribuția de a *desfășura proceduri de insolvență a consumatorilor*.

Arătăm, sub acest aspect, că, deși potrivit *Legii nr.151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice*^[4], rolul *Autorității Naționale*

^[4]publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.464 din 26 iunie 2015, dar al cărei termen de intrare în vigoare a fost amânat până la 31 decembrie 2016.

pentru Protecția Consumatorilor în implementarea acestei reglementări este foarte important, totuși aceasta nu derulează procedurile de insolvență a persoanelor fizice, ci asigură aparatul tehnic al comisiilor de insolvență, ele fiind cele care, potrivit legii, soluționează dosarele de insolvență în cadrul uneia dintre procedurile de insolvență, și anume cea administrativă – procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor.

17. Semnalăm faptul că afirmația din cadrul **art. 25 alin. (1) lit. m) teza a doua** din proiectul de lege, potrivit căreia „*ANPC poate publica un raport cu privire la rezultatele investigației privind anumite sectoare ale economiei sau anumite acorduri în diferite sectoare și invită părțile interesate să formuleze observații*”, duce la situația în care atribuțiile ANPC se suprapun cu cele ale Consiliului Concurenței

18. La **art. 26 alin. (2)**, se face referire eronat la "*Autoritatea Națională a Vămilelor*" , deoarece, potrivit prevederilor art.1 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare*, Agenția Națională de Administrare Fiscală a preluat activitatea Autorității Naționale a Vămilelor, instituție publică care s-a desființat.

19. Cu privire la **art. 28 alin. (1)** apreciem că era necesar sa fie definită noțiunea de „*măsuri preventive*” și arătarea conținutului acesteia.

20. În ce privește **art. 30-32** din proiectul de lege, observăm că acestea sunt identice cu cele ale art. 54-56, din *Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorului, cu modificările și completările ulterioare*. Normele menționate reglementează sancțiunile contravenționale aplicabile în cazul încălcării obligațiilor în legătură cu protecția consumatorului, în timp ce obiectul prezentei propuneri legislative este reglementarea statutului ANPC.

Astfel, pe lângă faptul că sancțiunile contravenționale din propunerea legislativă nu au legătură cu obiectul acesteia, modalitatea aleasă de a sancționa încălcarea obligațiilor prevăzute în alt act normativ (*O.G.nr.21/1992*) afectează previzibilitatea normei și împiedică persoanele care pot fi subiecți ai unor sancțiuni contravenționale să cunoască conduita interzisă care poate atrage aplicarea unei sancțiuni.

În plus, o asemenea modalitate de reglementare ar conduce la un paralelism legislativ, interzis, în mod expres, de dispozițiile art. 16 din *Legea nr. 24/2000*.

21. Raportat la textul propus la **art. 38**, care prevede că dispozițiile prezentei legi urmează a se aplica pagubelor generate de produsele aflate pe piață la data intrării în vigoare a prezentului act normativ, semnalăm că, în lipsa unor dispoziții tranzitorii care să permită operatorilor să se conformeze, norma urmează a se aplica retroactiv, ceea ce atrage încălcarea art. 15 din *Constituție*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestui proiect de lege.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului